

Robin er død

Lynhurtigt spredte budskabet sig i vores lille land. Robert (som ingen kaldte ham) var en ildsjæl. Han var besværlig at have med at gøre for han kunne se længe inden os andre når noget burde ske. Og hvorfor så vente. Det gjorde ham utålmodig og rastløs og ofte valgte han så selv at tage fat. En stor del af de senere års store ting i Sønderho, fra Kåver til havneuddybning, er ideer fra hans hjernebark. Han udførte dog ikke altid selv sine ideer, for han manglede ofte tålmodet til det lange seje træk. Han var nemlig en ægte iværksætter.

Han vidste fra en opvækst som flygtning efter 2. verdenskrigs rædsler, at netop utålmodighed er en dyd. Og Robin havde som få redskaberne til at få tingene til at ske. Han talte 5 sprog flydende og havde venner jorden over. Han var en sand kosmopolit. Han rejste flere gange jorden rundt i de senere år. Og aldrig behøvede han at betale for overnatning. Overalt stod døre åbne for ham i hans enorme personlige netværk.

Robin boede alene og byens unge syntes det var vidunderligt at besøge ham og hans fantastiske værksted. Altid fandt han lige de 5 minutter det tog at reparere en cykel eller en båd og han stod ikke tilbage for en god og til tider uretfærdig vandkamp (han skyede ingen midler for sejren i vandkampe).

Robin var en dygtig sejler. Hans smukkejolle var den smukkeste på kapsejlsbanen i det sydfynske øhav – og også den hurtigste med Robin ved roret.

Æret være Robert Peels minde.

Bestyrelsen
Sønderho Havn Støtteforening